

עמ"ת 54589/07/17 - מחמד אבו דקה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 17-07-54589 אבו דקה(עוצר) נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני כבוד השופטABI פורג
העורר
נגד
המשיבת
מחמד אבו דקה (עוצר)
מדינת ישראל

החלטה

לפני עיר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (מ"ת 17-06-49192) מיום 5.7.17 במסגרת הורה בית משפט קמא על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו.

בדין ביום 22.8.17 הודיע ב"כ העורר שהוא מותר על טענות לכרסום ראייתו. משך נותרה הטענה האם בנסיבות העורר והמקירה יש לבחון חלופת מעצר ולהורות על שחרורו בתנאים.

רקע

1. כנגד העורר הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל"); גנבת רכב בצוותא, לפי סעיפים 41ב ו-29(א) לחוק העונשין, תשל"ז- 1997 (להלן: "חוק העונשין"); נהיגה פוחצת ברכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין; פריצה לרכב בכונה לגנוב בצוותא, לפי סעיפים 41ו סיפא ו-29(א) לחוק העונשין; חבלה במכשיר ברכב, לפי סעיף 341ה לחוק העונשין; הפרעת שוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10א לפקודות התעבורה (נ"ח) תשכ"א- 1961; נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2א לפקודות רכב מנועי (נ"ח) תש"ל 1970; נהיגה כsharpזר אוור אדום, לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א- 1961; החזקת כלי פריצה לרכב, לפי סעיף 413ז לחוק העונשין.

בכתב האישום נטען, כי העורר התפרץ בצוותא AGAIN עם אחר לרכב מסווג טויטה, באופן שבו ניפץ את חלון הרכב האחורי באמצעות מברג, נכנס פנימה, פירק את חובק ההגה, עקר את הסוויץ והרכיב מערכת התנועה שוניה של אימבוליזר וסוויץ וכן החליף את מחשב הרכב. כל זאת בעוד האחר ממתחן בסמוך בטור רכב מסווג מזדהה. לאחר מכן, התניע העורר את רכב הטויטה ונסע מהמקום בעוד רכב המזדהה נסע בסמוך אליו. בהמשך לאמור, נוכח דיווח שהתקבל בموقع 100 ומזההו הרכבים על ידי שוטר ופקח עירוני אשר נסעו בנידת משטרת, כראם להם השוטר לעזרתו תוך הפעלת אורות כחולים. בתגובה לכך המשיכו הרכבים בנסיעתם יחד, זיגזוו בין נתיבים ואף חזו

עמוד 1

צומת ברמזור אדום. בהמשך התפצלו הרכבים באופן שהעורר המשיך במסעתו ברכב המזדה עבר חניית איצטדיון כפר סבא ואז פרק מהרכב והחל בורח בריצה בעוד השוטר אחורי צועק לעברו מספר פעמים "עצור משטרת". בהמשך, לאחר שנעצר על ידי השוטר ומשהתבקש העורר להזדהות בפניו, הזדהה בשם, אך ציין כי הוא מתגורר בטירה.

.2. **בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצר עד תום ההליכים בעניינו.** העורר לא חלק על קיומן של ראיות לכואורה אך טען לגבי עצמתן וכן טען כי אין בעניינו עילת מעצר. בית משפט קמא לא קיבל את טענותיו וקבע שקיימות ראיות לכואורה וUILT מעצר והורה כאמור, על מעצרו עד לתום ההליכים נגדו.

טענות הצדדים

.3. **העורר טען**, כי שגה בית משפט קמא, עת סבר שבעניינו קיימתUILT מעצר של מסוכנות, לנוכח העובדה שמדובר בעבירות רכוש שבמצב דברים רגיל אין מוקמותUILT מעצר של מסוכנות. לטענתו, לא קיימתUILT מעצר ובוודאי לא בעוצמה שתוארה על ידי בית משפט קמא. עוד נטען, כי בנסיבות ביצוע העבירה ובעברו של העורר אין כדי ללמד על קיומה שלUILT מעצר של מסוכנות וכי לכל היותר ישUILT מעצר ברף התחthon שחוובה לאין בנסיבות חלופת מעצר. בעניינו מדובר בעבירה שהעונש המרבי עליו הוא שלוש שנים מאסר ואין בה כדי להעיד על מסוכנות שלא ניתן לאיינה.

העורר טען, כי שגה בית משפט קמא עת קבע שחלופת מעצר שמשמעותה שחררו של העורר לאזרם בגין ערבות כספיות בלבד לא_Tisכון.

עוד טען העורר, כי בחינת עניינו מחייבת תוכאה שונה וניתן להוראות על שחררו בתנאים כספיים גבוהים שיבטיחו התיאכבותו, וכן צדי ג' ישראלים שיוכחו את יכולתם הכלכלית לעמוד בהתחייבויות.

.4. **המשיבה טענת** מנגד, כי יש לדחות את העורר ואין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא וזאת בהתחשב במאפייני העוסה ובמהות המעשה. ביחס למאפייני העוסה, מדובר בעורר ליד 1986, שלחובתו שלוש הרשעות קודומות בעבירות של שהיה בלתי חוקית, החזקת כל', פריצה, הפרעה לשוטר, תקיפת שוטר, שבוראשתו הקודמת מיום 7.11.13, הוא נדון לעונש מאסר בפועל בגין שישה חודשים. בכל אותן הרשעות נדון העורר לעונשי מאסר בפועל. ביחס למאפייני המעשה, מדובר בעבירות בצוותא חדא, כאשר עין בכתב האישום מלמד שחלקו של העורר הוא החלק הדומיננטי, ובפועל העורר הוא שמבצע את העבירה במרביתה, עבירה שمبرוצעת בשיטתיות ותחכום. בנוסף, לטענת המשיבה, ישן עבירות נוספות פרט לעבירות גניבת הרכב בצוותא חדא ופריצה לרכב וחבלה במכשיר ברכב, שיש בהן למד על מסוכנות העורר ועל הקושי ליתן אמון בעורר. כן קיימות עבירות של נהיגה פוחצת לצד עבירות שיש בהן כדי להקים מסוכנות של ממש ביחס לעושים שימוש בדרך וכן יש הימלטות מן הדיון עת ביקש העורר להימלט מהשוטרים.

דין והכרעה

לאחר שיענית בnimoki הערר ובהחלטת בית משפט קמא ושמעתה את טענות הצדדים בדיון שהתקיים לפני, דין הערר להידחות.

המעשים המוחסמים לעורר מקימים יסוד סביר להן למסוכנות והן לחשש מפני הימלטות מן הדיון ושיבוש הליכי משפט.

מדובר בעבירות רכוש חמורות שבוצעו לכוארה על ידי העורר ונעשו תוך שיתוף פעולה עם אחר כאשר נלוית להן גם עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק. בנוסף, אין להקל ראש בהימלטותה מהמשטרה.

העבירות בוצעו תוך תכנון מוקף, כשהעורר הציג מראש באמצעות פריצה לרכב, כמוerto בכתב האישום. בהקשר זה, נראה שהעבירות האמורות, מלבדות על חזקת מסוכנות גבואה, בפרט שגינת הרכבת היפה למרדף משטרתי, על כל הסכנות הכרוכות בכך, לרבות סיכון הציבור בעת מעבר ברמזור אדום (וראו בהקשר זה: בש"פ 5431/98 **פרנק נ' מדינת ישראל** (18.9.98); בש"פ 45/10 **מסארה נ' מדינת ישראל** (8.1.10)).

העבירות על חוק הכניסה לישראל מQUITות חשש להתחמקות מהליכי משפט ולהימלטות מאימת הדיון, ולענין זה קבע בית המשפט העליון (כב' השופט ארבל) בש"פ 13/6781 **קונדוס נ' מדינת ישראל** (13.11.13) (להלן: "קונדוס") כך:

"**אישום נגד תושב הארץ בגין שהוא בלתי חוקית בישראל מקיים חשש להתחמקות מהליכי משפט על דרך של היסאות הנאים בשטחי הרשות הפלשתינית, בהם אין פעולות רשות האכיפה של ישראל** (וראו גם: בש"פ 7136/04 **פיала נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] 12.8.04). אמן, לא אחת מתקיימות במקרים אלה עילת מעצר נוספת, בין העילות המנוונות בחוק המעצרים, לרוב כאשר מתווספות על עבירות שהינה הבלתי חוקית עבירות אחרות. ויחד עם זאת, דומה כי הקושי העיקרי נוגע במקרים בהם עילת המעצר המרכזית הינה חשש הימלטות מן הדיון".
(שם, בסעיף 8).

במהלך, מתייחס בית המשפט העליון גם לשיקולים העומדים בבחינת האפשרות לשחרר שוהה בלתי חוקי לחילופת מעצר באזרור ובין היתר, מתייחס לעילת מסוכנות וuber פלייל:

"**שיעור מרכזי נוגע לעבירות המוחסנות לנאים - האם מוחסת לו אך עבירה בגין עצם הכניסה לישראל שלא כדין, או שהוא מוחסת לו גם עבירות נלוות. אין דומה מי שבייעץ עבירה של שהוא בלתי חוקית בלבד, למי שבייעץ לכוארה, בנוסף לשזהה הבלתי חוקית בישראל, גם עבירות אחרות. אין מקרה בו מדובר בעבירות קשות וחמורות שפגיעתן בציבור ובפרט במקרה למכרה שענינו עבירה קלה יחסית. כאשר מדובר בעבירות חמורות, וככל שפגיעתן בקרב העבירה קשה יותר, קיים אינטראס ציבורי כבד משקל יותר למצות את הדיון עם מבצע העבירה. אצין כי במקרים בהם מדובר בעבירות חמורות, ובפרט נוכחת הסמיוכות הגיאוגרפית בין ישראל לאזרור, כמה מミלא לרוב גם עילת המסוכנות, אם ממשמעות שחרורו של הנאשם לאזרור היא כי הוא יכול לשוב ולנסות להיכנס לישראל לשם ביצוע עבירות דומות נוספות. מקום שקיימות עבירות נוספות, שאלת ההתחמקות מן הדיון אינה**

עומדת לבדה ולרוב יש לבחון גם את מסוכנותו של הנאשם, אם יפר את תנאי השחרור שעל קיומם אין למערכת האכיפה בישראל דרך לפך באזרה.

מכל מקום, ככל שמדובר במילוי שמיוחסת לו עבירות נוספות לעצם השהייה הבלתי חוקית בארץ, יהיו מקרים בהם יהיה זה מוצדק להבחן בין מי שהעבירות הנוספות שביצע נועדו אך כדי "לאפשר" את המשך שהייתו בישראל, למי שביצע עבירות נוספות בנפרד ובמנתק עצם הכניסה הבלתי חוקית לארץ. ודוק: אין בדברים כדי לומר כי ביצוע עבירות נוספות מענין אך לשם הבטחת האפשרות להישאר בישראל הופכת את המעשים לקל ערך. מדובר בעניין שהוא תלוי נסיבות המקרה. יחד עם זאת, מקום שהשייה בישראל נוצאה ואולי אף יודעה למטרות ביצוע עבירות אחרות, יש לך משום היבט נוסף של חומרה".

(שם בסעיף 11).

"כאשר מדובר במילוי מכוביד - ובכלל זה כאשר אין מדובר במילוי שלחוותו הרשעות רבות קודמות לעבירות של השייה בישראל שלא כדין, וכאשר העבירה היחידה המיוחסת לו היא של השייה בלתי-חוקית בישראל, אני סבורת כי ניתן להורות על שחרור לחופפת מעצר באזרה, ולהבטיח את התיאכבות לדין בהפקדה כספית ובערבותות כספיות שימושיות (ראו למשל: בש"פ 9193/99 הנ"ל; בש"פ 1023/97 אלאטרש נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (19.2.97)). ככל שאתה מדובר במילוי מכוביד; וככל לצד הכניסה שלא כדין לישראל; ככל שאתה מדובר במילוי מכוביד; וככל שאתה מדובר במילוי שוחרר בעבר בערובה, לא התיאכ卜 למשפטו ובמושך נוצר שוב בגין שהייה בלתי חוקית בישראל, בין אם לצד עבירות נוספות, בין אם עבירה עצמאית - יקשה להורות על שחרור לחופפת מעצר באזרה".

(שם בסעיף 12).

במקרה דנן נראה כי המבחנים האמורים בהלقت **קונדוס** מתקיימים בענייננו. העורר נכנס לישראל שלא כדין וזאת במטרה לבצע עבירה רכוש כלפי הציבור בישראל וטור סיכון ביטחוני. בנוסף, אין מדובר בפעם הראשונה שהעורר נכנס לישראל שלא כדין. הנسبות האמורים מצביעות על כך שרשויות החוק אין מרתוות את העורר והן מקימות חשש לשימוש הליכי משפט. יתר על כן, שעה שקיים קושי אובייקטיבי ליתן אמון בעורר, נוכח ניסיון ההימלטות מהמשטרה, מミלא לא יטה בית המשפט להורות על המרת המעצר (ראו: בש"פ 2790/17 מדינת ישראל נ' פלוני (28.3.17)).

בנסיבות לעיל, אני סבור כי יש בחלופה כלשהי, לרבות ערובה של אזרחים ישראלים, כדי לאין את המסוכנות של העורר והחשש מההימלטות מן הדין.

טרם סיום אציג, כי עינתי בהחלטות אלה הפנה העורר ולא מצאתי כי יש בהן כדי לשנות מהחלטתי, שכן כל מקרה לנسبותיו. כן אציג, באשר לבש"פ 6440/09 אבו RIDHA נ' מדינת ישראל (18.8.09), כי ניתן על ידי כב' השופטת ארבל, שנים מספר לפני הלכת קונדוס שפורטה לעיל, ואין גם בו כדי לשנות מהחלטתי כאמור.

נוכח כל האמור לעיל אני סבור כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית משפט קמא ולפיכך, דין העරר להידחות.

העוור ישאר במעצר עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, ט' אלול תשע"ז, 31 אוגוסט 2017, בהעדך
הצדדים.